

Որչափ դիտեմ, Մանկապարտեղի դրւեալ  
 թխերը հաղիւ տառնեալ տարւել կայ որ  
 մեռու դատած է մեր մէջ: Համարեալ ենք  
 թխել մանկապարտեղը դպրոցէ: Եւ որովհետեւ  
 թխել մանկապարտեղ մըն է ուր մանուկը իր մայկա-  
 վի, ուր մատաղ ու մատղայ հասակէն պիտի  
 դնուորանայ բարոյական իրթութիւնս, պիտի  
 ստանան իր խնայանքին հետ իր խափան հա-  
 յոյ՜ տնքան թարմ հոտակիւն մէջ որ յե-  
 տոյ կարենայ դատարարակէն հեռոյ՜ բազ-  
 ձաջուած կաղապարակն թափալի՜ արնակ-  
 րորպէս նորածնի՜ բոյս յի, տունէ մը կեր-  
 անայ մարդ իր ուշած հեռոյն մնցնելու են: .  
 Կը խնդրեմ, ըսէ՛ք այս կարեւոր խնդ-  
 րոյ դպրազօղ ինչ թխելի ունեցնող մինչ  
 յարգող կամ ինչ թխելի ունեցող ասոր լրա-  
 խնայող, ինչ ունիւրեւ մանկավարժութիւնս  
 հարցնելով դպրազօղ . . զորեթէ ոչինչ: Ազգ-  
 անթիւք, պարտաւորակն հանդէպ հարցը բոլ-  
 րութեւ հրատարակելուն մէջ մէկ կարող  
 եղած յօդուածներ մանկավարժութիւնս  
 տեսիրուած, որոնք առաւել կամ նուազ ի-  
 տեղեց պատրաստութիւններով հաղիւ ազգու-  
 թեան լոյս մը կըցան սիրելի ու հասկցնել  
 ժողովրդին տարու կարեւորութիւնը, հնուր,  
 լեզանուկ, կերպն ու հանգամանքը: Սա-  
 կայն ապաքան կիսիտառք, ալքանս ան-  
 ճախարակ գլուխներէն ինչ կըցան ու կը-  
 նայն զօրել հանդէպ այն բարձր դիրքին  
 զոր մանկապարտեղը կամ մանկավարժու-  
 թիւնը իր պահանջէ՜ մնդոյն: «Մարմին» մը  
 ունեցանք միայն ժողովանքին որ պէլ են  
 ինչ կաղապարներու թափուելէ ետք, հա-





\_\_\_\_\_